

Ochrona środowiska – ochrona powietrza

Wspólnotowe normy dotyczące ochrony powietrza podzielić można na kilka tematycznych grup.

Pierwszą stanowią przepisy dotyczące jakości powietrza – ustalające dopuszczalny poziom koncentracji zanieczyszczeń w powietrzu. Podstawowa dyrektywa [1] [2] [3] w tej grupie ustala poziom dopuszczalnego stężenia (imisji) dwutlenku siarki (SO₂) i pyłu.

Wyznacza limity w skali rocznej oraz w okresie zimowym. Limity te uwzględniają zalecenia Światowej Organizacji zdrowia. Na terenach pod specjalną ochroną państwa są zobowiązane do ustanowienia norm ostrzejszych niż zalecane. Państwa zostały zobowiązane do utrzymywania sieci stacji pomiarowych, mających dostarczać danych koniecznych dla obowiązywania dyrektywy. Inna dyrektywa określa maksymalną wartość koncentracji ołowiu w powietrzu.

Wynikiem wdrażania tej normy nie może być jednak podniesienie dotychczasowego poziomu koncentracji ołowiu, nawet, jeśli jest on niższy niż wyznaczony dyrektywą. Jeszcze inny przepis dotyczy dopuszczalnego stężenia dwutlenku azotu (NO₂) w powietrzu.[4]

Drugą grupę stanowią normy jakości produktów mających wpływ na czystość powietrza. Ustalony został[5] limit koncentracji siarki w oleju opałowym używanym w gospodarstwach domowych oraz przez silniki dieslowskie w pojazdach. Państwa zostały upoważnione do ustanowienia norm bardziej rygorystycznych na obszarach objętych szczególną ochroną. Wyznaczono także dozwolony poziom zawartości ołowiu w benzynie.[6]

Wprowadzono[7] [8] ograniczenia w produkcji i stosowaniu substancji naruszających sferę ozonową.

Kolejną grupę stanowią normy dotyczące pojazdów silnikowych zanieczyszczających powietrze. Wspólnotowe dyrektywy regulują takie kwestie, jak limity emisji dla silników spalinowych benzynowych oraz dieslowskich.[9] Widoczna stała się tendencja do wprowadzenia podobnych standardów w tej dziedzinie, jak w USA.[10] [11] [12] [13]

Prawo europejskie określa także normy zanieczyszczeń powietrza przez zakłady przemysłowe. Zakłady przemysłowe powinny otrzymać zezwolenie na rozpoczęcie działalności od odpowiedniej agencji rządowej lub regionalnej. Wydanie takiego zezwolenia następuje po uwzględnieniu wspomnianej już wcześniej zasady najlepszej osiągalnej technologii, nie pociągającej za sobą nadmiernych kosztów (BAT) oraz analizie, czy działalność przedsiębiorstwa nie doprowadzi do przekroczenia ustalonych standardów jakości powietrza. Inna dyrektywa jako cel wyznacza redukcję emisji tlenków azotu (NO_x) oraz SO₂ przez duże zakłady energetyczne. Określony jest także dopuszczalny poziom wskaźników emisji przez spalarnie odpadów oraz program poprawy tychże wskaźników przez funkcjonujące już spalarnie.[14] [15]

[1] Dyrektywa Rady 80/779/EWG

[2] Dyrektywa Rady 82/884/EWG

[3] Dyrektywa Rady 85/203/EWG

[4] J. Sommer, op. cit., s. 8-10

[5] Dyrektywa Rady 75/716/EWG

[6] Dyrektywa Rady 85/210/EWG

[7] Decyzje Rady 82/795/EWG, 88/540/EWG

[8] J. Sommer, op. cit., s. 12-15

[9] Dyrektywy Rady 70/220/EWG, 88/436/EWG, 89/458/EWG, 72/306/EWG, 88/77/EWG, 88/436/EWG

[10] J. Sommer, op. cit, s. 16-17

[11] Dyrektywa Rady 84/360/EWG

[12] Dyrektywa Rady 88/609/EWG

[13] Dyrektywa Rady 89/429/EWG

[14] J. Sommer, op. cit, s. 19-24

[15] Dyrektywa Rady 75/440/EWG

Jeśli potrzebujesz pomocy w napisaniu pracy z zakresu ochrony środowiska, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - prace z ekologii i innych kierunków pisane na (prawie) każdy temat.